

SKOROVŠECKO

ZE SKORONIC

Bulletin o dění v obci č. 2/2014

Obsah čísla

Úvodník starostky.....	1
Světélko na konci tunelu.....	3
Advent.....	4
Výměna duchovních správců.....	5
Třídění a likvidace odpadů.....	6-7
Informace k systému odkanaliz. obcí.....	8
Obecní knihovna nejen v číslech.....	9
Svatomartinské koštování.....	10
Čekání na vánoce v mateřské školce....	11
Úvaha na téma volby do OZ.....	8
(Ne)hody.....	12-13
Matrika a jubilanti	14
Mikroregion Nový Dvůr.....	15
Fotogalerie.....	19-20

Úvodník starostky

Čtyři roky jste na tomto místě četli úvodník starosty Jana Grombíře. Před říjnovými volbami letošního roku mnohé lidi včetně mne ani nenapadlo, že by tomu mělo být jinak. Nevznikla žádná protistrana, která by vedení obce chtěla nahradit a která by chtěla obecní záležitosti spravovat zásadně jinak. Neprobíhala žádná agresivní volební kampaň. Na předvolebním setkání sdružení Aktivní Skoronice jsme si pobesedovali jen my, kandidáti obou. Z toho jsme logicky vyvodili, že občané jsou s nastoleným kurzem srozuměni a snad i spokojeni. Kdo z vás četl předvolební letáček KDU-ČSL, víte, jak byl koncipován - tak, že chceme pracovat ve stejném duchu jako v předchozích letech. Co jsme slibovali na volebním letáčku v roce 2010 se podařilo uskutečnit - a to především díky aktivitě úřadujícího starosty a opravdové spolupráci s ostatními sdruženími. Podporou Jana Grombíře jako kandidáta na starostu nového volebního období jsme se netajili. Myslím, že situace, která nastala po volbách, byla z tohoto úhlu pohledu pro mnoho skoronských voličů nepochopitelná a nepřehledná. Pravda však je taková, že pokud volič stojí o to, aby byl zvolen člověk, který se osvědčil, musí mu svůj hlas dát, i když kandiduje za jiné sdružení. Taková možnost samozřejmě byla. Osobně jsem přesvědčena, že někteří voliči nedocenili dosah této skutečnosti.

Na tomto místě chci poděkovat voličům KDU-ČSL za jejich hlasy. Nechci a nebudu se vracet k diskutovanému složení lidovecké kandidátky. Nemá smysl, abychom si odpovědnost přehazovali jako horký brambor. Několikrát jsem slyšela věty „musíte převzít za situaci zodpovědnost“ a „musíte si se situací poradit“. Za sebe tak činím, chci pokračovat v nastolené linii a dostát tomu, co jsme voličům slíbili. Věřím, že i současné podceňované zastupitelstvo bude stejně pracovité jako to předchozí a že po nás zůstane kus dobře odvedené práce. Nacházíme se právě v době adventní, připravujeme se na Vánoce. Jsou to krásné svátky - svátky vzájemného obdarovávání a radosti. Chci popřát vám všem, abyste je prožili s lidmi, které máte rádi, v lásce, radosti a pohodě, s nadějí a optimistickým pohledem do nového roku 2015.

ing. Marie Půčková, starostka obce

Světélko na konci tunelu

V minulém čísle jsem nastínila potřebu dokončit opravy kostela zvenčí, ale bylo to v době, kdy od nás odcházel duchovní správce a zároveň končil mandát tehdejšího zastupitelstva, takže budoucnost oprav byla nejistá. Dnes již mohu s radostí oznámit, že nejen nový duchovní správce P. Jan Liška, ale i současné vedení obce chtějí i nadále pokračovat v probíhající kompletní rekonstrukci kostela. Posledních několik desetiletí byly investice, které šly na opravy našeho kostela značně poddimenzovány, čemuž odpovídal jeho havarijní stav. Naštěstí se v této obci našly lidé, kterým osud našeho svatostánku nebyl lhostejný a rozhodly se darovat na jeho opravu značné finanční prostředky. Spolu s penězi z obecního rozpočtu, dotacemi z Evropské unie a příspěvky farníků vybranými při pravidelných sbírkách se nám za poslední dva roky podařilo řadu věcí napravit. Chtěla bych poděkovat všem lidem, kteří se na tomto malém "zázraku" jakkoliv podíleli, ale také požádat ty, kteří ještě s pomocí váhají, aby se k nám přidali. Doposud jsme dělali především práce, které k lepšímu vzhledu našeho kostela sice moc nepřispěly (hromosvod, elektroinstalace, sanace, oprava střechy, okapů, atd), ale byly nezbytně nutné. V příštích letech, počínaje r. 2015, už budou investované peníze konečně i vidět. Po náročném výběrovém řízení se nám podařilo vybrat firmu Quaria textum s.r.o. ze Zlína, která provádí opravy fasád historických budov, má s tímto dlouholeté zkušenosti a je i cenově přijatelná. Celá rekonstrukce se bude provádět systémově materiálem, který dodá firma Weber. Začátek prací je předběžně domluven na polovinu května a kvůli dodržení technologických postupů potrvají práce na fasádě zhruba dva měsíce. Po celou tuto dobu zde bude stát 1 200m² lešení, jehož montáž provede odborná firma. Lešení

zároveň využijí tesaři k přístupu do věže, kde je potřeba vyměnit shnilou vazbu, která drží střechu na věži. Předpokládané náklady na kompletní opravu fasády včetně tesařských a klempířských prací dosahují částky 700 000kč. Obec na tuto akci vyčlenila ze svého rozpočtu na r. 2015 částku ve výši 450 000kč, ostatní uhradí farnost ze sbírek a darů místních občanů. Po dokončení fasády přijde na řadu úprava okolního terénu, čímž se zjednoduší jeho údržba a opravený kostel také lépe vynikne. Náš kostel je nejstarší budovou v obci, je její dominantou, kterou vlastními silami a ze svých prostředků vybuodovali naši předkové, má svou historii a také duchovní hodnotu a je naší povinností ho jako dědictví našich otců v dobrém stavu předat i příštím generacím. Proto musí být hlavním kritériem všech oprav kvalita a trvanlivost provedených prací a nikoliv jenom nejnižší cenová nabídka. Je potřeba všechny práce provádět co nejlépe i za cenu vyšších počátečních investic. Ať už se na kostele dělá cokoli, předchází tomu desítky hodin strávených důkladnou přípravou, schůzkami se zástupci prováděcích firem, porovnáváním cenových nabídek a technologických postupů a také se během realizace velmi pečlivě dohlíží na kvalitu provedených prací tak, aby byly vydané peníze z dlouhodobého hlediska investovány co nejefektivněji. Jakmile budou hotovy venkovní práce, začneme se věnovat opravám vnitřního prostoru kostela, což bude neméně náročné nejen časově, ale i finančně. Pevně věřím, že se nám i nadále bude společná práce dařit jako tomu bylo v uplynulých dvou letech a že dokážeme náš kostel zvelebit tak, aby se po dlouhé době opět stal chloubou naší obce a že při pohledu na něj budeme stejně hrdí jako kdysi byli naši předkové.

Olga Hradilová, členka farní rady

Trocha teorie nikoho nezabije... zamyšlení na téma advent

Adventem se nazývá doba přípravy na Vánoce. Toto označení pochází z latinského slova „adventus“, což znamená příchod, pro křesťany příchod Ježíše Krista. Víte, že datum první neděle adventní je pohyblivé? Je to proto, že poslední adventní neděle - čtvrtá - připadá vždy na neděli před 25. prosincem (který je hlavním vánočním svátkem). A protože 25. prosinec je každý rok v jiném dni v týdnu, tak i 1. adventní neděle má každý rok jiné datum. Někdy se proto stává, že poslední adventní neděle může připadnout i na Štědrý den. V takovém roce trvá advent vlastně jen tři týdny, i když má čtyři adventní neděle.

Stopa

Bohuslav Reynek

*Zachvěl se krajem první sněh,
veliké hvězdy do haluzí kreslí.
Slibuje radost dětských Půlnočních
těm, kteří tíhu touhy nesli.*

*Díváš se. Duše neví kam,
v plachosti pátrá, popaměti kráčí,
vrací se věrně k žalu pasekám
po vůni listí, po pěšině ptačí.*

*Pěšinka ptačí náhle ustává,
pták vznesl se a zůstala jen bílá,
bolestná krása, divá dálava,
v níž stopa Návratu se objevila.*

(Podzimní motýli, 1946)

Hezkou výzdobou, našich domácností v tomto období je adventní věnec. Pokud nás zajímá hlubší symbolika, Bible o věnci mluví jako o projevu úcty, radosti a vítězství, věnec je holdem tomu, kdo je očekávám. Hořící svíce připomínají světlo, které rozptyluje tmu a strach. Jejich počet odměřuje čas, který zbývá do vánoc. Říká vám něco slovo roráty? Starší generaci určitě – mnozí chodívali na roráty, tj. ranní bohoslužby, konané ještě za tmy. Zpívaly se při nich adventní písně, sestavené podle biblických textů. Slovo roráty má svůj původ v nejznámější latinské adventní písni ze 16. století „Rorate coeli de super...“ – „Rosu nám dejte nebesa...“ Dodnes je tato stará píseň nejčastěji zpívanou písní při bohoslužbách v době adventní – je to jako by překlenovala čas a spojovala celé generace našich předků s námi.

Marie Půčková

I to je čas adventní aneb skoropohádka

Čas adventní, čas posvátný, čas klidu, pohody a rozjímání. Čas takový, jaký si ho každý z nás udělá. **ČJENŽE!** Na jeho začátku je taky čas Mikuláše a jeho doprovodu! Čas, kdy je mnoha dětem ouzko, protože si nejsou jisté, zda byly či nebyly hodné. Příchod sv. Mikuláše, jeho doprovodu – andělů i těch hrozných chlupatých rohatých a ještě horších stvoření je dětem často rodiči připomínán: Co ONI dovedou, na to ať se ty zlobivé děti netěší! Povím vám, jakou patálii jsem měl s čerty já před asi šedesáti lety a jak blízko jsem byl od pekelných bran. I tenkrát přišel čas adventní, sv. Mikuláš se „spustil z nebe“ a jak to uviděli (nebo ucítili?) čerti, hned za ním. Přišli i k nám. Když pohrozili, postrašili a nakonec i potěšili, pomalu odcházeli. Já si otřel slzy a pomalu se sunul přes verandu za nimi. Vyšli před dům a radili se, koho navštíví dál na své cestě. To já už stál mezi dveřmi plný znovunabyté odvahy a křičel: „Já se vás nebojím, nebojím...!“ Kdybych byl býval věděl, co se v příštím okamžiku stane, nikdy bych to neudělal! Jeden čert přiskočil, chytil mě, druhý nastrčil obrovský pytel a už jsem byl tam – na cestě do pekla! Odnášeli mě temnou uličkou za nepopsatelného stavu mého těla i duše. Po padesáti metrech mě vytřepali s výhružným: „To bylo naposledy!“ Doma mě pokárali s tím, že jsem měl štěstí na líné čerty, kteří se se mnou až do pekla nechtěli tahat.

Z této skoropohádky plyne ponaučení: S čerty nejsou žádné žerty – ani dnes, ani před šedesáti lety!

Vojtěch Klajba

Výměna duchovních správců/Nedarujme jen dárky, darujme sebe samé

O letošních prázdninách odcházel z naší farnosti na nové působiště (jako rektor do olomouckého kněžského semináře) páter Pavel Šupol. Sloužil našim farníkům společně s páterem Radimem Hložánkou, který v lednu letošního roku oslavil požeňnaných 91 let. Bohužel jsme se rozloučili nejen s p. Šupolem, ale i s p. Hložánkou. Jeho zdravotní stav se zhoršil natolik, že už aktivní kněžskou službu vykonávat nemůže a je na odpočinku v sanatoriu ve Vizovicích. Chceme jim oběma za jejich působení poděkovat a s vděčností na ně vzpomínáme. Farnost ovšem nezůstala bez správce – nově k nám přišel páter Jan Liška, který působil předtím ve farnosti Valašské Klobouky. Už mezi námi oslavil své třicáté první narozeniny. S ministranty se setkává na ministrantských schůzkách, s dětmi v náboženství a na středečních bohoslužbách pro děti, dospělé zve na setkání nad Bibli, navštěvuje pravidelně nemocné. Věříme, přes počáteční rozpaky, že vzájemné vztahy mezi farníky a naším duchovním správcem budou přinejmenším stejně dobré, jako byly s jeho předchůdci. Přejeme mu v jeho nelehké službě hodně zdraví, síly, Božího požehnání a děkujeme mu, že je tu pro nás.

(Rozhovor s páterem Liškou si můžete přečíst ve 4. čísle časopisu Rodinný život.)

Marie Půčková

Vážení čtenáři obecního magazínu, Vstoupili jsme do krásného období Vánočních svátků. O Vánocích můžeme vnímat pokoj a radost, které rozbíjejí naši všednost s nánosem shonů, zmatků a strachu. Co je ona síla, které drtí skálu tíhy našich životů? Je to Láska. Láska ve své pravé podstatě, láska ne jako prchlivý cit a sentiment, ale láska jako rozhodnutí hledat dobro druhého člověka. Přes dva tisíce let, rok co rok světem zaznívá poselství: Bůh, základ veškerého stvoření chtěl být nám lidem tak blízko, že se stal jedním z nás. To je tajemství Vánoc, pravda, kterou neustále objevujeme, pravda, do které se s pokorou noříme, pravda, kterou nejsme schopni v její úplnosti nikdy zcela vyčerpat a pochopit, je to Pravda, která uzdravuje svět.

Vánoce prožíváme ve znamení vzájemného obdarování. Dary dáváme, dary přijímáme. Tento krásný koloběh přízně a lásky se však nemusí omezovat na pár dní v roce. „Vánoce“ mohou trvat po celý rok, ano ty Vánoce, které proměňují svět. Stane se tak, když se my sami rozhodneme být darem.

Ze srdce Vám i sobě přeji odvahu stávat se darem pro každého, kdo vstupuje do našeho života. Přeji nám všem a v modlitbě vyprošuji, ať hledáme vzájemné porozumění, především v našich rodinách a také v životě naší obce. Ať máme odvahu překračovat hradby našich osobních zájmů, ať máme k sobě upřímnou úctu, ať nám nikdy nechybí ochota sebe navzájem přijímat ve své odlišnosti. Nedarujme „jen“ dárky, darujme sebe samé. Na závěr předkládám krásná slova Matky Terezy z Kalkaty, nositelky Nobelovy ceny míru a křesťany uctívané světice.

*Pane když mám hlad, sešli mi někoho,
kdo potřebuje nasýtit.*

*Když mám žízeň, sešli mi někoho,
kdo potřebuje utišit žízeň.*

*Když je mi zima, sešli mi někoho,
kdo potřebuje zahřát.*

*Když jsem smutný, sešli mi někoho,
kdo potřebuje utišit.*

*Když jsem chudý, sešli mi někoho,
kdo je chudší, než jsem já.*

*Když nemám čas, sešli mi někoho,
kdo potřebuje vyslechnout.*

*Když ztrácím odvahu, sešli mi někoho,
kdo potřebuje povzbudit.*

*Když se cítím neschopný, sešli mi někoho,
kdo potřebuje obejmout.*

*Když se necítím milován, sešli mi někoho,
kdo potřebuje lásku.*

Pokojné a radostné prožití Vánočních svátků a Bohem požehnáný celý nový rok přeje a vyprošuje

Jan Liška, farář

Třídění a likvidace odpadů v obci

Tabulka pod tímto textem uvádí pokles směsného komunálního odpadu po zavedení popelnic na biologický odpad. Ve srovnání za deset měsíců letošního roku se Skoronic propadly na poslední místo. Pouze šestiprocentní pokles směsného odpadu oproti průměru za léta 2011 a 2012 vynikne zvláště ve srovnání s ostatními obcemi zapojenými do projektu. Průměrný pokles SKO je 25%, desítka obcí snížila směsný odpad téměř o polovinu. Smyslem zavedení popelnic na biologický odpad bylo snížení směsného odpadu, jehož likvidace je podstatně dražší a více zatěžuje životní prostředí. Zvýšené náklady na dopravu měl vyrovnat úbytek směsného odpadu a nižší náklady na likvidaci. Většina obcí tento záměr úspěšně naplňuje. Ve Skoronicích se situace rok od roku zhoršuje a já předpokládám znatelné zvýšení nákladů obce na svoz a likvidaci odpadů v letošním roce.

A netýká se to jenom odpadu, který dáváme do popelnic. Nepořádek kolem kontejnerů na plasty, papír a sklo, ukládání odpadů mimo nádoby a odkládání odpadu, který do kontejnerů vůbec nepatří se opakuje každý týden. Pokud se situace nezlepší budeme nuceni přistoupit ke zvýšení poplatku občanů za svoz a likvidaci odpadů. Co můžeme udělat pro výraznější snížení směsného komunálního odpadu, které ušetří finanční prostředky obci i každému z vás? Svoz směsného komunálního odpadu - to jsou všechny popelnice s výjimkou hnědých určených na bioodpad - provádí firma Ekor společně pro obce Skoronic a Vlkoš. Množství sebraného odpadu z obou obcí se zváží na skládce v Těmicích a rozdělí mezi obce podle množství vysýpaných popelnic. Ze skutečnosti, že snížení SKO v obci Vlkoš je 23% a ve Skoronicích pouze 6% usuzuji, že ve Skoronicích se přistavují k odvozu poloprázdné popelnice, případně popelnice určené pro směsný odpad naplněné biologickým odpadem. Proto prosím přistavujte k odvozu pouze plné popelnice a biologickým odpadem naplňujte zásadně pouze hnědé nádoby, které jsou k tomuto účelu určené. Od 1. prosince 2014 slouží skoronským občanům k likvidaci odpadů i sběrný dvůr v Miloticích, bližší informace o jeho bezplatném využívání si můžete přečíst níže.

Jan Grombír

Nový sběrný dvůr v Miloticích bude sloužit i občanům Skoronic

V Miloticích (za obcí směrem na Dubňany) byl zřízen nový sběrný dvůr, který bude sloužit pro obyvatele Milotic a Skoronic. Obyvatelé obou obcí mohou jeho služby využívat bezplatně. Odpady od podnikatelských subjektů nejsou zatím přijímány. Množství a skladba přivezených odpadů je při odevzdání evidováno na konkrétní jméno. Množství stavební suti je omezeno na 1 tunu za rok a číslo popisné. Odpady, které zde lze odevzdat: Papír, plast, sklo, nápojové karton, bioodpad, větve, menší kmeny pokácených stromů, stavební dřevo – vybouraná okna, dveře, starý nábytek, objemné odpady, demoliční odpady (cihly, beton, sutě, střešní krytiny), železný odpad, kovy, barevné kovy, elektroodpad a elektrozařízení, zářivky a baterie pneumatiky, nebezpečné odpady (barvy, laky, pesticidy, oleje, staré léky aj.), textilní materiály a staré oděvy, odpady s obsahem azbestu.

Provozní doba: úterý a čtvrtek 13-17 hodin, sobota 8-13 hodin.

Pokles SKO po zavedení odděleného svozu BRKO od ledna do října 2014

	SKO (t)						BRKO (t)
	leden-říjen	leden-říjen		leden-říjen			leden-říjen
	2011	2012	prům.	2014	rozdíl	rozdíl v %	2014
Město Bzenec (102)	953,572	933,588	943,580	544,359	399,221	42	380,758
Obec Kelčany (102)	52,426	48,1	50,263	36,614	13,649	27	27,441
Město Kyjov (102)	1914,203	1879,634	1896,919	1205,73	691,189	36	836,332
Město Vracov (102)	810,461	791,117	800,789	674,288	126,501	16	365,59
Obec Žeravice (102)	231,396	224,262	227,829	166,812	61,017	27	89,55
Obec Uhřice (102)	152,001	145,668	148,835	119,335	29,500	20	82,569
Obec Archlebov (102)	167,381	169,979	168,680	138,228	30,452	18	95,657
Obec Bukovany (102)	125,901	131,51	128,706	103,252	25,454	20	64,811
Obec Čejč (102)	341,451	356,636	349,044	189,678	159,366	46	159,456
Obec Čeložnice (102)	74,091	74,02	74,056	56,494	17,562	24	43,157
Obec Domanín (102)	240,01	229,307	234,659	161,644	73,015	31	127,98
Obec Dražůvky (102)	46,262	53,18	49,721	39,836	9,885	20	20,404
Obec Hýsly (102)	69,69	71,152	70,421	55,395	15,026	21	44,672
Obec Ježov (102)	128,441	120,581	124,511	97,904	26,607	21	70,961
Obec Karlín (102)	44,307	45,821	45,064	35,221	9,843	22	26,338
Obec Kostelec (102)	161,51	167,673	164,592	134,012	30,580	19	83,279
Obec Labuty (102)	28,047	31,191	29,619	25,384	4,235	14	19,467
Obec Lovčice (102)	172,581	171,676	172,129	138,355	33,773	20	79,944
Obec Moravany (102)	142,098	138,187	140,143	112,879	27,264	19	75,609
Obec Moravský Písek (102)	578,892	546,057	562,475	315,005	247,470	44	255,26
Obec Nechvalín (102)	70,643	73,964	72,304	57,011	15,293	21	43,26
Obec Nenkovice (102)	100,435	102,654	101,545	57,642	43,903	43	52,455
Obec Ostrovánky (102)	43,388	42,238	42,813	33,703	9,110	21	30,587
Obec Skalka (102)	33,348	34,875	34,112	28,64	5,471	16	20,122
Obec Skoronice (102)	77,527	85,986	81,757	76,977	4,779	6	58,5
Obec Sobůlky (102)	181,47	179,786	180,628	139,225	41,403	23	82,831
Obec Stavěšice (102)	79,64	91,13	85,385	43,432	41,953	49	42,98
Obec Strážovice (102)	141,758	145,278	143,518	77,329	66,189	46	63,852
Obec Svatobořice-Mistřín (102)	696,141	704,951	700,546	588,149	112,397	16	210,181
Obec Syrovín (102)	93,106	93,526	93,316	71,42	21,896	23	52,719
Obec Šardice (102)	624,961	632,159	628,560	341,052	287,508	46	223,36
Obec Těmice (102)	267,726	262,992	265,359	144,627	120,732	45	122,42
Obec Věteřov (102)	114,216	110,511	112,364	90,017	22,347	20	49,273
Obec Vlkoš (102)	198,985	198,891	198,938	152,571	46,367	23	120,42
Obec Vřesovice (102)	127,593	123,101	125,347	102,323	23,024	18	61,36
Obec Žádovice (102)	157,801	153,934	155,868	110,075	45,793	29	93,092
Obec Žarošice (102)	303,494	322,688	313,091	179,108	133,983	43	108,052
Město Ždánice (102)	561,093	581,959	571,526	323,961	247,565	43	212,85
Obec Želetice (102)	88,228	84,326	86,277	64,62	21,657	25	47,724
Obec Násedlovice (102)	207,571	213,426	210,499	123,225	87,273	41	95,026
Obec Dambořice (102)	282,74	308,97	295,855	180,835	115,020	39	159,231
Pozn.							
Obce Dambořice a Stavěšice mají průměr SKO za roky 2007 a 2008							

Vážení spoluobčané - voliči i ti, kteří jste nevolili

Využívám příležitosti vydání našeho SKOROVŠECKO, abych se s vámi podělil o úvahu na téma volby do obecního zastupitelstva a jejich výsledek. Je to téma živé, tak mě možná v příštím čísle někdo doplní, opraví nebo vyvede z omylu. Těžko hádat, co si každý z nás voličů sliboval od výsledku voleb. Jestli jsme chtěli změnu, protože vše v minulém období bylo špatné, nedokonalé nebo toho bylo málo či dokonce zbytečné. Nebo proto, že část z nás na výsledky minulého zastupitelstva žárlila a úspěch mu nepřála? Teď už to není podstatné. Ptám se tak i přesto, že způsob hlasování byl trochu složitější a nutil každého z nás k přemýšlení nebo dokonce k nějaké taktice!? Tím jsme se ale my (nevoliči) nebyli ochotni moc zabývat.

Nabídka byla daná a tak jsme volili. Asi málokdo z nás domýšlel věci tak daleko, aby mezi těmi svými vybranými viděl toho svého starostu či starostku. A ejhle! Ze šesti statečných nebyl statečný ani jeden, který by tuto odpovědnost vzal na sebe. Úmyslně vynechávám jednoho, který se zachoval přesně podle výsledků voleb čili našeho „přání“. Jsem přesvědčený, že by takové gesto - být na jeho místě - udělalo jen velice málo z nás.

Nepodsouvejme proto nové paní starostce zřetelné úmysly, ale dejme jí šanci, aby se do nové situace (na které máme i my svůj podíl) adaptovala a dokázala nám všem, že si věří a dokáže se obětovat pro společnou věc. Něco jako sto dnů hájení, které se praktikuje ve vysoké politice. Volby dopadly tak, jak jsme my rozhodli. Nejsme-li pokrytci nebo nepřející druhému úspěch, popřejme novému zastupitelstvu zdar na jejich cestě volebním obdobím a pokud se jim bude dařit, bude to naše odměna za to, jak jsme volili. Vznášet kritiku na člověka či lidi, kteří se nemají jak bránit, je jednoduché a podlé. Zvolme si cestu přímého a férového jednání. Pomáhejme jim dobře míněnou radou, poukázáním na případné nedostatky nebo vylepšení stávajícího stavu, ale také vyžadujme, aby se jednalo a konalo. To je ta lepší a známá cesta pro dobrou věc. Varianta již zmiňovaných pokrytců je slintání a nadávky u piva (u vína by se mělo zpívat) nebo někde jinde třeba u počítače.

Tak nám všem přeji, abychom se zařadili ku prospěchu obce a nás všech a po skončení volebního období to zas a znovu „zhodnotili“. Dá-li Pán Bůh. Doufám, že jsem nikoho neurazil, nepoučoval ani nikomu neradil. Vezměte to jen jako úvahu. Přeju Vám všem stále a pevně zdraví, nejen po celé příští volební období.

Vojtěch Klajba

Informace k systému odkanalizování obcí

Svazku Kelčany, Milotice, Skoronice, Vacenovice, Vlkoš

Vážení občané,

skončil zkušební provoz ČOV Milotice a dne 18.11. 2014 byl komplex zařízení pro odkanalizování obcí Vlkoš, Skoronice, Milotice a Vacenovice úspěšně zkolaudován. Celková hodnota majetku, který byl v rámci Svazku obcí vybudován je 108 557 762,-Kč. Součástí systému odkanalizování je i kanalizační sběrač, čerpací stanice a výtlak jehož investorem byla obec Skoronice, hodnota tohoto díla je 23 000 000,- Kč. Investiční náklady na revitalizaci čistírny odpadních vod a navazujících staveb byly hrazeny z dotace SFŽP, Jihomoravského kraje a finančních prostředků obcí Svazku s výjimkou Kelčan, vybudování díla, jehož investorem byla obec Skoronice podpořily dotace Ministerstva zemědělství ČR a Jihomoravského kraje, spolufinancování projektu zajistily obce Vlkoš, Skoronice a Milotice. Z hlediska neinvestičních příspěvků musí obce splatit do 10 let půjčku JMK ve výši 8 942 000 Kč. Nyní začíná druhá etapa, provozování ČOV Milotice a příslušných kanalizací v obcích Vacenovice, Milotice, Skoronice a části obce Vlkoš. V obci Vlkoš byla zřízena kancelář Svazku, kde můžete uzavírat nové smlouvy na stočné.

Stočné

Stočné bude příjmem Svazku obcí. Bude se z něj hradit provoz, obnovu majetku a investice do kanalizací v obcích Svazku. Vodné bude i nadále účtovat VaK Hodonín, a.s.. Nyní budeme mít všichni dvě smlouvy - dodavatelem vody a účtovatelem vodného bude VaK Hodonín, odvod odpadních vod bude zajišťovat Svazek obcí, který bude účtovat stočné.

Pro rok 2015 odsouhlasil Svazek na valné hromadě konané 28.11.2014 výši stočného 31 Kč/m³. Za prosinec 2014 bude doúčtována cena 30 Kč/m³, která byla stanovena na předešlé valné hromadě Svazku. Uvedené ceny jsou bez daně s přidané hodnoty, která činí 15%. Celková cena tak činí 35,65 Kč/m³

Výpočet výše stočného bude stejný jako u společnosti VaK Hodonín. Domácnosti, které mají přípojku vody u této společnosti budou platit stočné dle odebrané vody. Těm domácnostem, které mají jenom studnu nebo oba zdroje vody, bude úhrada stočného vypočítána z tzv. směrného čísla. Jedná se o průměrnou denní spotřebu na osobu 84,5 litru, roční spotřeba 30 842 litru na osobu, tj. 31 m³/rok a pro 4 člennou rodinu za rok je to 123 m³.

Záloha na stočné byla stanovena ve výši 90 Kč na osobu a měsíc, roční záloha činí 1080 Kč za osobu.

Odvádění srážkových vod

Povinnost platit za odvod srážkových vod do kanalizace mají všichni majitelé nemovitostí, ve kterých je prováděna podnikatelská činnost. Platba se vypočítává součinem plochy nemovitosti, koeficientu odtokovosti, hodnotou dlouhodobého srážkového úhrnu lokality a cenou stočného

(Vyhláška č. 428/2001 Sb. kterou se provádí zákon č. 274/2001 Sb., o vodovodech a kanalizacích pro veřejnou potřebu a o změně některých zákonů).

S pozdravem předseda Svazku Ing. Pavel Nenička

Obecní knihovna v číslech

K 1.12.2014 je v knihovně registrováno 65 čtenářů (22 mužů, 43 žen), z toho 13 do 15 let. Průkazka je v rodině přenosná, takže knihy si chodí půjčovat 2-3x více občanů než je registrovaných čtenářů. Do prosince si čtenáři vypůjčili 2942 knih, což je v průměru 45 knih na čtenáře za rok..

V knihovně je 3091 knih. 430 naučných, z toho 107 pro děti a mládež a 2661 beletrie z toho 973 pro děti a mládež. Knihovna odebírá dva časopisy – Žena a život a Praktická žena.

Celková cena knih, které knihovna momentálně vlastní je 281.096,25 Kč. Nejdražší je kniha fotografií – Miroslav Tichý, autora Sanguinetti Giafranco – 1.350,- Kč. Nejlevnější knih je 18, každá za 4,-Kč. Mezi ně paradoxně patří i díla českých klasiků např. Kytice, K.J.Erbena nebo Jak se Honzík učil latinsky, Boženy Němcové.

Nejpůjčovanější knihy v roce 2014 pro dospělé:

Kmenta Jaroslav – Kmotr Mrázek (1.-3.) - faktografický příběh z českého podsvětí
Boček Evžen – Aristokratka ve varu, Poslední aristokratka – humoristické romány
Cook Robin – Agonie – román z lékařského prostředí

Clark Mary Higgins – Vražda v bílém – detektivka
Cox Josephine – Zlatá klec – román pro ženy

Nejpůjčovanější knihy v roce 2014 pro děti:

Osborne Mary Pope – Dobrodružství na Měsíci
Osborne Mary Pope – Dobrodružství v době ledové

Drijverová Martina – Zlobilky

Osborne Mary Pope – Dobrodružství mezi piráty

Šrut Pavel – Lichožrouti

Nejpůjčovanější knihy v roce 2014 pro mládež:

Kinney Jeff – Deník malého poseroutky (1.-7.)

Groening Matt – Futurama-o-rama

Brezina Thomas – Upíří rakev

Defoe Daniel – Robinson Crusoe

Knihovna je otevřena každý pátek od 17.00 do 19.00 hodin

Můžete si půjčit knihy i časopisy a využít počítač s internetem a tiskárnou. Vybrat si z knih, které k rozebrání zdarma věnovali naši spoluobčané. Děti si můžou pohrát v dětském koutku.

Čtenářská kavárna

Od ledna příštího roku připravujeme pro návštěvníky knihovny pravidelné posezení u kávy, čaje či skleničky vína ve společnosti přátel a dobré knihy. Po úspěšné předpremiéře, která se konala 12. 12., se znovu sejdeme v pátek 30. ledna 2015 a pak vždy jednou měsíčně v prodloužené otevírací době. Budeme rádi, když pro vás budou posezení v kavárně příjemným zpestřením zimních podvečerů. Srdečně zveme nejen pravidelné návštěvníky knihovny, ale všechny spoluobčany. V době konání kavárny probíhá běžný provoz s půjčováním knih.

Renata Ticháčková

Ochutnávka Svatomartinských vín 2014

I v letošním roce jsme si nenechali ujít příležitost ochutnat letošní první mladá vína od profesionálních producentů prodávaná pod značkou Svatomartinská. Pro zájemce z řad místních jsme již po čtvrté připravili pestrou ochutnávku těchto vín.

Do degustačního seznamu, který obsahoval celkem 23 vzorků, jsme zařadili vína ze všech vinařských podoblastí Moravy a celkem z 13 vinařských podniků, abychom mohli degustovaná vína objektivně porovnat.

Svatomartinská vína ochutnáváme různou formou, ale pravidelně od jejich zrodu. Víme tedy, že se z hlediska kvality nejedná o to nejlepší, co nám vinaři mohou z jejich portfolia v průběhu roku nabídnout. Jak by také mohli, když většina z těchto vín byla školená svými zhotoviteli pouze v řádu hodin či několika málo dnů a některá jsou téměř až „znásilňována“. Proto, aby mohla být dodána na trh v daném termínu.

Jedná se především o marketingový projekt (a musíme uznat, že úspěšný), který má zúčastněným vinařům zlepšit jejich cash flow, tzn. tok peněz ve firmách. Má přinést peníze v té době roku, kdy prodej běžného sortimentu vín není zrovna na vrcholu a starší vína jsou již často vyprodána. Ale proč ne. Pozitivním přínosem této akce pro nás konzumenty - ale i pro vinaře - je minimálně zpestření celoročního vinařského dění a masivnější propagace vína. A má bezesporu i některé další aspekty.

Námi kořtovaná vína dosahovala z odborného hlediska maximálně průměrné kvality, což je ale pro potencionální zákazníky relativně dobrá zpráva. V dnešní době, kdy je obrovská a široká nabídka vín různého původu a kvality, je toto hodnocení v podstatě pozitivní.

Jak už tomu tak většinou bývá, výjimky potvrzovaly pravidlo: dva vzorky dle většinového názoru degustátorů nesplňovaly podmínky pro označení zdravé či víno bez vady. Naopak jsme si pochutnali i na vínech opravdu dobrých, která snesla i přísnější kritéria. K našemu potěšení to byla především vína pana Josefa Dufka ze Svatobořic, kam každoročně jezdíme na exkurze spojené s ochutnávkou a jehož produkci poměrně důvěrně známe. V hodnocení suverénně ovládl kategorii bílých vín se svojí milerkou a zvítězil, ač už těsněji, i v růžových vínech. Z červených vín (kde mé zamyšlení o úspěchanosti platí dvojnásob) se nám nejvíce líbilo svatovavřínecké od jedné z největších vinařských společností u nás, Znovín Znojmo, které působilo velmi příjemným harmonickým dojmem „hotového“ vína.

Naše ochutnávka, probíhající v přátelském duchu, se rozhodně vydařila. Mým cílem není vás od nákupu Svatomartinských vín odradit. Máte-li chuť je ochutnat, rozhodně tak učiňte, nejlépe s přáteli či rodinou. A třeba využijete i některý z našich tipů.

Na zdraví!

Aleš Rajsigl

Čekání na Vánoce

Mnozí z nás si ještě pamatují, jak pomalu se vlekly prosincové dny. Jak toužebně jsme hleděli na kalendář, snad s nadějí, že zrychlíme tempo měnících se číslic. Nekonečné čekání na nejkrásnější svátky v roce zpestřovala snad jen návštěva Mikuláše s čertem a andělem. Obavy a pochyby zaměstnávaly a zaměstnávají i ty hodnější (čert nikdy nespí).

Pamatuji si jednu úsměvnou historku z naší školky, z doby asi před sedmnácti lety. Měli jsme tehdy nahlášenou návštěvu Mikuláše. Děti sice o tom věděly, ale při zaznění zvonku a zařinčení řetězu některé zachvátila panika. Danka Němcová nenechala nic náhodě a vzala „roha“. Jako úkryt zvolila WC, kde se chytila trubky od splachovadla a držela takovou silou, že ji téměř urvala. Instalatér naštěstí tenkrát nebyl potřeba, stačila menší oprava. Ale měla asi dobré tušení, protože tenkrát byl čert opravdu strašidelný a autentický, že děti cítily i „pekelný smrad“ a viděly stopy po kopytě! Letošní Mikuláš proběhl celkem v klidu. I když někteří měli v Knize hříchů popsány více než jeden řádek, nechal je čert na pokoji.

A teď už budeme myslet jen na Vánoce. Čeká nás výroba dárečků, představení divadla Sluníčko a také příprava na besídku... rozzářený stromeček, Ježíšek s dárky a radující se děti – taková generálka na ty pravé Vánoce doma. Tak ať jsou, jak mají být – šťastné a veselé!

Ne(hody)

Nehoda není náhoda, volával můj strýc řezník, o němž dopisuju novelu či román, ale na základě žádosti či připomenutí Obecního úřadu ve Skoronicích odbíhám na poslední chvíli k psaní příspěvku do tohoto bulletinu, do něhož v době adventní píšu už od roku 2008. Příspěvatelé se mají vyjádřit k práci zastupitelstva, případně komentovat zájmové aktivity spolků a sdružení v obci. Samozřejmě v první řadě napíšu jak je dobře, že je opravený kostel, škola a muzeum a jak se pěkně jezdí po silnici v Dědině nebo jak Děcka ze Skoronic svými výsostně uměleckými výkony uchvacují Prahu i jiné evropské kulturní destinace, či jak je záslužné, že mladí vinaři pořádají ve Vinohrádkách Den otevřených sklepů, který přímým člověčím dechem propojuje lidi z blízkého i dalekého okolí. Záslušnější o to, že v době masivního až brutálního rozvoje komunikačních sítí a médií jsme paradoxně čím dál víc od sebe izolovanější, protože řadě mladých lidí stačí dopisování přes facebook či internetové stránky, které se však v prezentaci diskusních názorů stávají žumpou (kdysi jsme jí říkali močová jama), plněnou primitivismem, závistí, nenávistí, sobectvím a projevy nejnižších lidských pudů. Je proto malým zázrakem, že v době, kdy v televizi můžeme vidět všecko, co v životě existuje i neexistuje, lidé ze Skoronic hrají divadlo, v ostatky projdou obec jako maškary, uspořádají košt vína, o svátku Panny Marie obec ozvláštní průvodem plným pokory a na podzim uspořádají hody. To jsou obyčejné a rituály, které mě do rodné obce pořád táhnou, přestože už jsem ve věku důchodcovské pohodlnosti, ale také ve věku, kdy mě rozčiluje čím dál méně věcí a tím pádem se čím dál více věcem mohu jenom pousmát a mávnout nad nimi rukou tak, abych ze sebe setřásl břemena životních pádů i situací, kdy se

člověk musí znovu a znovu stavět na nohy a jít dál, protože žít se musí. Jsem ve věku, kdy si člověk uvědomuje, že ze světa odejde stejně tak, jak na něj přišel – nahý. Nic si s sebou nevezme. Největším naším bohatstvím je to, co za života rozdáme. A je nasnadě, že člověk o těchto věcech přemýšlí hlavně v adventu, který by měl být dobou rozjímání. Takže tím bych mohl svůj příspěvek ukončit a popřát pokoj lidem dobré vůle. Jenže při tom rozjímání a bilancování člověk narazí nejenom na Boží hody, které nás čekají už za dvě neděle adventní, ale i na lidské nehody. Ať už probírám v mysli současnost nebo minulost. Na té mě fascinují naši předkové tím, jak od válek husitských až po napoleonské, tedy po dobu čtyř století, se dokázali bránit nájezdům Turků, Uhrů, Tatarů a dalších, a jak se vždycky po každém útoku a požáru vzchopili a zaseli i sklidili, protože žít se musí. Vždycky se ptám, jak je možné, že si uchovali nejen holý život, ale i skoronský dialekt, písničky, kroje a slavnosti, které jejich těžké živobytí učinily nejen snesitelným, ale čas od času i příjemným. Tito předkové v roce 1677 obnovili vypálenou obec, za patnáct let postavili obecní hospodu, v roce 1885 kostel a v letech 1957 - 58 Obecní dům. Vytvořili řadu zvyků a tradic, třeba takové hody, pokud jde o jejich rituálový průběh, se vyvíjely dvě stě roků. Ptala se mně osmého listopadu hospodská, proč se říká mlácení káčera. Už jsem o tom kdesi psal, ale zopakuju to: káčer byl na návsi zahrabán po krk do země, stárkům se zavázaly oči, daly se jim do ruky cepy, a kdo zvíře trefil, byl vítěz. Císař Josef II. během svého desetiletého panování (1780-90) zakázal mučení nejen lidí, ale i zvířat a zavedl o třetí neděli říjnové jednotný termín hodů, kterým se říkalo císařské, protože lid moc slavil a odvádělo ho to od práce (bodry lid moravský potom slavil hody oboje). Takže v minulém století

už se nerealizovalo mlácení káčera, ale kradení. Kradení je slovo nepěkné, ale i v lidových zvycích má svoje místo. V roce 2011 ve Skoronicích kdosi napsal petici a asi pětadvacet lidí ji podepsalo. Neznám její obsah, nevím, komu byla adresována a nepátrám po tom, kdo patřil do těchto pěti procent obyvatel Skoronic; nezajímá mě to. Zajímá mě ta zbývající mlčící většina, která sleduje, jak hody za tři roky už dvakrát zmusovaly do čehosi, co v roce 2012 připomínalo prvomájový průvod padesátých let minulého století, kdy státostrana verbovala folklorní soubory za účelem navodit umělé veselí. Dodávám, že tady neprezentuju pouze svoje pocity, ale pocity řady občanů skoronských, kamarádů, synů mých kamarádů nebo současných potencionálních stárků, kteří mně v hodovou sobotu večer v hospodě řekli, že by chtěli dělat stárky, ale ne za stávající situace. Počet zúčastněných krojovaných od roku 2010 klesl na polovinu a někteří mladí lidé, kteří hody považovali za součást svého společenského života, ani nešli na muziku a mluvili o frustraci, jestliže hody jsou předváděny v takto ochuzené podobě a ještě je to vydáváno za netradiční zábavu. Hody bez stárek a stárků, bez věnce první den a bez káčera druhý den, jsou nehody, protože hody nejsou nějaká materialistická či opilecká akce, nýbrž rituál, který slavil, že úroda je pod střechou a děkoval za to „svému“ svatému. Hody se slavily o svátku patrona místního chrámu, takže je to i slavnost liturgická. Stárek a stárka jsou symbolem plodnosti a zachování rodu. Věnc je ve své barevnosti symbolem úrody a svíčky na něm ohněm a teplem, který patří k většině rituálů. Káčer je jakýmsi totemovým zvířetem, odpradávná obětovaným za dobrou úrodu a šťastnou budoucnost. Tyto dva artefakty v rukách stárků umocňovaly jejich výsadní postavení, na tři dny byli vládci obce. Letos jsme to už podruhé nezažili. Chápu, že někdo sepíše petici a má k tomu svoje dobré důvody. Snažil jsem se pochopit i kteréhosi zastupitele, který někdy před deseti lety navrhl, aby se zakázalo pořádání hodů po dva dny, že stačí jeden. Chápu ty občany, kterým se současný nenáročný průběh hodů líbí – jeden takový názor jsem slyšel. Je legitimní, když se v hospodě ozve člověk, který považuje hody za zbytečnost. Já si zase myslím, že pořádat hody v předloňské či letošní podobě je stejně taková neúcta k jejich tvůrcům, tedy k našim předkům, jako kdybychom na Dušičky nešli na hřbitov a nezapálili tam svíčku na jejich památku. Proto bych se přimlouval (nevím však u koho) za to, aby hody pořádal v příštím roce někdo, kdo ty čtyři stárky sežene,

kdo jejich rodiče přesvědčí, kdo je namotivuje. Málo darmo, takové akce, jako jsou hody nebo jízda králů, vyžadují poučenou organizaci a jistý řád, který musí zajistit kompetentní instituce či spolek. Od roku 1969 se hody pořádaly (v roce 1968, kdy bylo Československo okupováno, se nekonaly, nebyla na to nálada) nepřetržitě a vždycky, i když někdy s problémy, se stárci našli. Teď, za tři roky, naráz chybělo osm stárků a stárek. Proč? Když být stárkou či stárkem bývala čest. Já věřím, že v příštích letech to ctí zase bude, a že tomu napomůže i vydavatel tohoto bulletinu podobně, jako to činila všechna porevoluční zastupitelstva od roku 1990.

Rozjímáme o tom, a v příštím roce, do kterého přeju všem čtenářům zdraví, se snažme hody vrátit do jejich normální podoby.

Josef Holcman

Poznámka k textu:

Velmi jsem zvažovala, zda uvedený článek do vydání obecního magazínu zařadit. Ne proto, že je kritický. Text neuvádí fakta, ale autorovy názory a pocity. A podle mého názoru patří na diskuzní forum obecního webu. Protože však tento magazín prezentujeme jako místo pro vaše názory a přispěvatele jsme vyzývali k otevření jakéhokoliv tématu, článek i přes mé výhrady zveřejňujeme.

Marie Půčková

MATRIKA

Rekapitulace 2. pololetí roku 2014

Stav k 15. 6. 2014 520

Narodilo se 0

Přihlásilo se 9

Odhlásilo se 1

Zemřelo 4

Stav k 30. 11. 2014 524

PODROBNÝ ROZPIS

Narodilo se: 0

Přihlásilo se: 9

Petra Tichá

Anna Tichá

David Tichý

Jonáš Kolečkář

Miriám Kolečkářová

Petr Nikl

Alena Niklová

Aneta Niklová

Denis Hlaváč

Odhlásilo se: 1

Libuše Lungová

Zemřelo: 4

Anna Šindlerová

Kristina Vašíčková

Hana Vozdová

Hedvika Valentová

Změna blahopřání jubilantům

Stalo se již tradicí, že skoronské seniory – jubilanty navštíví vedení obce, popřeje jim ke kulatým narozeninám, předá dárkový balíček a s oslavenci u nich doma pobeseduje. Ne všem takový způsob vyhovuje. Od začátku roku 2015 chceme tedy naopak my pozvat jubilanty k nám – do obecního domu na posezení a pohoštění. Sešli bychom se minimálně dvakrát do roka vždy s těmi, kteří budou mít v daném období narozeniny. Každý z nich jmenovitě obdrží pozvánku.

Samozřejmě osobně navštívíme ty, kteří z důvodu nemoci nebo nepohyblivosti dojet na obec nemůžou. Věříme, že budete s naším návrhem spokojeni a že všem zúčastněným tento způsob setkávání přinese příjemné zážitky a pohodu.

Mikroregion Nový Dvůr - co jsme zvládli a co pro vás ještě chystáme?

Mikroregion Nový Dvůr letos uspořádal krásné akce, které vykouzlily úsměvy na tváře dětí i dospělých. A to bylo také našim cílem. Dráček Mráček si v konírně milotického zámku zbudoval svou dračí sluj, uvěznil v ní princeznu a poklad, vy jste pak luštili, abyste mohli osvobodit princeznu. Když Dráček někam odletěl, tak jste mohli, pokud jste byli zdatní, poklad najít sami. Byli jste odvážní a poklad jste si zasloužili všichni.

V konírně jste mohli vidět nádhernou výstavu tvorby dětí o čarovných barvách země, dále výstavu loutek milotického Orelského loutkového divadélka nebo fotky z historie obcí Mikroregionu Nový Dvůr. Nezapomeňme na divadelní představení, promítání a čtení pohádek na svátek slunovratu nebo tajemnou noční záchranu uloupené princezny. Nebylo toho málo a jsme velmi rádi, že jste náš navštívili.

Novou akcí, která si zaslouží pokračování, byl zářijový burčákový pochod obcemi Mikroregionu Nový Dvůr s názvem „S burčákem ze sklepa až na zámek“. Jedinečná akce umožnila téměř pětistovce návštěvníků z celé republiky poznat sklepní architekturu, vinaře i pěnivý mok ve všech obcích mikroregionu. Velmi děkuji za spolupráci všem zúčastněným vinařům. Akce se povedla a již nás kontaktovalo více lidí s dotazy, zda se něco takového uskuteční i příští rok. Vždyť program je lákavý - přes den pochod, večer festival na zámku a druhý den trh tradičních produktů a řemesel.

Na letošním Trhu sice spadlo pár kapek i stánků, ale návštěvníci se nenechali odradit a dobroty i speciality jste ochutnali všechny. Ještě jednou velký dík všem, kdo se na akci podíleli pořadatelsky. Součástí projektu archeologického průzkumu na Nákle je série přednášek o historii Mikroregionu Nový Dvůr. Uskutečnili jsme mnoho měření, prostudovali hory literatury a prochodili celý

mikroregion. A teď se v rámci přednášek a v naučných brožurách dozvíte, kdo všechno na našem území žil, bojoval, v boji padl nebo naopak zvítězil. Přednášky jsou poutavé, přijďte, těšíme se na vás. Po novém roce na území Mikroregionu Nový Dvůr najdete informační tabule, které budou popisovat archeologicky významná území v obcích mikroregionu. Projekt o historii Mikroregionu Nový Dvůr je jedním z plánovaných naučně vzdělávacích projektů. Novým projektem je mikroregionální známka kvality řemeslných výrobků. Značka „Šikovné ruce pro vaši radost“, která bude zdobit krásné a chutné rukodělné výrobky řemeslníků z obcí mikroregionu, kteří splní kritéria pro její udělení. Více o této značce se dozvíte na webových stránkách mikroregionu.

A co pro vás chystáme na konec roku? Každoroční silvestrovský pochod za prasátkem letos hostí Skoronice. Silvestrovské pábení v nejmenší obci mikroregionu bude v duchu filmových adaptací povídek a románů spisovatele Bohumila Hrabala. Nejkrásnější scény z filmů *Postřižiny*, *Obsluhoval jsem anglického krále*, *Slavnosti sněženek*, *Ostře sledované vlaky*, *Skřivánci na niti* a *Andělské oči* předvedou účastníci oslav ze všech obcí mikroregionu.

Tomáš Salava, manažer Mikroregionu Nový Dvůr

Z historie mikroregionálních silvestrů

První společné silvestrovské setkání občanů mikroregionu Nový Dvůr se uskutečnilo v roce 2002. Skoronic hostily své sousedy poprvé v roce 2008. V areálu na Lúkách voněly dobroty – jitrnice, tlačěnka, grilované maso, škvarky a další pochutiny. Ratíškovické obecní noviny ZVON o akci napsaly:

„V osm hodin ráno, na Silvestra, za krásného mrazivého počasí, 130 Ratíškovjáků vyrazilo za prasátkem do Skoronic. Po cestě přibrali Vacenovjáky a společně zvládli cestu přes Okorále. Dobrá nálada z putování se ještě znásobila ve Skoronicích při setkání s Vlkošáky, Mistříňáky, Svatobořáky a místními. Výborné zabijačkové speciality, lahodný svařák a dobrá muzika dokreslili příjemné setkání kamarádů a známých mikroregionu. A tak už po šesté jsme se společně rozloučili se starým rokem a v dobré náladě vykročili do roku nového. Byl to opravdu v pohodě strávený Silvestr. Děkujeme Skoroňákům za výbornou organizaci a zvládnutí obsluhy asi patnácti set účastníků pochodu..“

V roce 2009 se akce odehrávala ve Vacenovicích v duchu mysliveckého vábení a kultovního filmu Slavnosti sněženek. Manažerka mikroregionu Veronika Svobodová zaznamenala a Vlkošský zpravodaj otiskl: *„Pochodníci z jednotlivých obcí vyrazili již před devátou hodinou, aby úderem desáté mohli být přivítáni na myslivně ve Vacenovicích nejen paní starostkou v myslivecké kamizole, trůnící na posedu, ale i náladu povznášejícími trubači. Po příjemném a veselém pochodu, nesoucím se v družném hovoru, nás všechny čekalo bohaté občerstvení v podobě guláše, dršťkové polévky (půlnoční od družky), tlačěnky... Kdo byl ještě hladný, mohl si opéct na ohništi špekáčky či si osladit „masnou hubu“ nějakou tou buchtou. Pro ty, co rádi pokoušejí štěstí, byla připravena stylová myslivecká tombola, jíž vévodila ještě stylovější kančí hlava. Těžko hádat, zda se výherce poté dohadoval, jestli připraví zvěřinu se šípkovou či se zelím.“*

V roce 2010 jsme se setkali ve Vlkoši ve stylu military. Nad vchodem do areálu u školy nás vítalo heslo „Vaší linii vám zhatí naši vepři boubelatí.“

Ročník 2011 hostily Ratíškovice s názvem Silvestrohry a podtitulem „Spolem nás baví svět“. Ratíškovský ZVON napsal: *„Již devět let se rok od roku rozrůstá skupina nadšenců a vydává se v poslední den roku na Silvestrovský pochod za prasátkem. Rok 2011 – již podruhé účastníky pochodu uvítala obec Ratíškovice. Ulice u stadionu se postupně začaly zaplňovat barvami olympijských skupin. Již z dálky bylo vidět, která vesnice právě jde. Byla slyšet sportovní a silvestrovská hesla, která silvestrovské veselí ještě zdůrazňovala. Přicházející sportovci se u vchodu podrobili antidopingové a sportovní zkoušce, na krk dostali medaili a potom už mohli vstoupit na náš „olympijský“ stadion.“*

Ve režii obce Svatobořice-Mistřín se společný poslední den občanského roku odehrával v roce 2012. Loučení s rokem 2013 na zámku v Miloticích probíhalo v duchu pohádkovém. Z jednotlivých obcí dorazily davy pohádkových bytostí. Skoronického Alibabu a jeho loupežníky, partu vacenovských i ratíškovských trpaslíků, pohádkové bytosti z vlkošského království krále Hyacinta, Sněhurku a trpaslíky ze Svatobořic-Mistřína – všechny uvítal milocký zámecký pán s paní a ceremoniářem.

MIKROREGION NOVÝ DVŮR & OBEC SKORONICE

SILVESTROVSKÉ PÁBENÍ

31. prosince 2014 od 10 hodin

[areál Lúky SKORONICE]

„Tenhle život je krásnej, k zešílení krásnej! Ne, že by byl, ale já to tak vidím!“

Bohumil Hrabal

Skorovšecko ze Skornic ve fotografii

Děčka ze Skoronice nadchly diváky v Praze - Vánoce v ZOO a Betlémské kapli 13. 12. 2014

Vydala obec Skoronice v nákladu 180 ks, ve Skoronících dne 15. 12. 2014.
Grafická úprava A studio group Kyjov. Fotografie na vnitřní straně obálky: Jan Grombíř,
na vnější straně obálky: archiv KVS Skoronice.